

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2000

Nr 1180—1188

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1180	Lag om ändring av fastighetsbildningslagen 3153
1181	Lag om ändring av 2 kap. 1 § rättegångsbalken 3157
1182	Lag om ändring av tingsrättslagen 3158
1183	Lag om ändring av lagen om utnämning av domare 3160
1184	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 14 § lagen om överlåtelseskatt 3162
1185	Lag om ändring av lagen om regionalt stödjande av transporter 3163
1186	Republikens presidents förordning om ändring av 1 och 6 § förordningen om statsunderstöd för främjande av hästuppfödning och stödjande av hästsport 3165
1187	Statsrådets förordning om ersättningar till kommunerna inom landskapet Åland för handhavande av utdelnings- och övervakningsuppgifter beträffande lantbruksstödet 3166
1188	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning . 3167

Nr 1180

Lag

om ändring av fastighetsbildningslagen

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i fastighetsbildningslagen av den 12 april 1995 (554/1995) 242 § 3 mom., 244—246, 248—253 och 263 §, 266 § 2 mom. samt 269 §, av dessa lagrum 244 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 212/2000, 245, 246 och 248 § sådana de lyder i nämnda lag 212/2000 och 251 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1188/1996,

ändras i 236 § 1 mom. det inledande stycket samt 5 och 6 punkten, 237 § 1 mom., 239 och 243 §, 255 § 2 mom., 256 §, 259 § 3 mom., 260 §, i 262 § 3 mom. det inledande stycket, 1 och 2 punkten samt 4 mom. och 268 §, av dessa lagrum 239 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 273/1998, 243 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1188/1996 och 259 § 3 mom. sådant det lyder i lag 168/1998, samt

fogas till 236 § 1 mom. en ny 7 punkt, till lagen en ny 241 a och en ny 260 a § samt till 261 § ett nytt 2 mom. som följer:

236 §

I besvärsskriften, som skall ställas till vederbörande jorddomstol, skall uppges

5) de bevis som sökanden ämnar lägga fram samt vad sökanden vill styrka med dem,

6) ett yrkande om ersättning för rättegångskostnaderna, om ändringssökanden anser det vara befogat, samt

7) en eventuell begäran jämte motivering om att saken skall avgöras utan att huvudförhandling hålls.

237 §

I besvärsskriften skall uppges ändringssökandens namn samt uppgifter om hur sökandens lagliga företrädare eller ombud eller

RP 86/1999
LaUB 10/2000
RSv 169/2000

biträde kan nås samt den postadress under vilken kallelser, uppmaningar och meddelanden i saken kan sändas. Uppgifter om hur vittnen eller andra personer som skall höras kan nås skall också på ett lämpligt sätt uppges för jorddomstolen.

239 §

Besvärsskriften, som skall innehålla tillståndsansökan och de besvär som anförs, skall tillsammans med jorddomstolens dom eller beslut inlämnas i enlighet med 234 § 2 mom. till lantmäteribyran eller kommunens fastighetsregisterförare senast den sextionde dagen efter den dag då jorddomstolens avgörande avkunnades eller gavs. Anför flera personer besvär över jorddomstolens avgörande, behöves endast ett exemplar av jorddomstolens avgörande fogas till besvärsskrifterna.

20 kap.

Jorddomstolarna

241 a §

Jorddomstolar är Kuopio, Rovaniemi, S:t Michels, Tavastehus, Uleåborgs, Vanda, Vasa och Åbo tingsrätter i den sammansättning som föreskrivs i denna lag. Om domstolarnas domkretsar i dessa mål och ärenden bestäms genom förordning.

243 §

I jorddomstolen är en lagfaren medlem av tingsrätten ordförande och dess övriga medlemmar är en jordrättsingenjör samt två nämndemän. Om en nämndeman får förhinder sedan huvudförhandlingen har inletts, är jorddomstolen domför med en nämndeman. Vid jorddomstolen kan dessutom finnas ytterligare en lagfaren medlem, om detta med beaktande av målets eller ärendets omfattning eller av något annat särskilt skäl skall anses motiverat. Under samma förutsättningar kan vid jorddomstolen finnas ytterligare en jordsrättsingenjör.

Jorddomstolen är domför också med ordföranden ensam

1) när det är fråga om sådana förberedande åtgärder som avses i 232 § 3 mom., 235 eller

254—258 § eller därmed jämförliga åtgärder eller en sak som avses i 7 § 2 mom., 240 eller 264 §, 265 § 1 eller 3 mom. eller 275 § 2 mom.,

2) när jorddomstolen behandlar besvär över förrättningsmännens beslut varmed en jävsanmärkning mot en förrättningsman har förkastats, eller om besvären gäller ett beslut om sammanslagning av fastigheter, ett beslut av fastighetsregisterföraren enligt fastighetsregisterlagen (392/1985) eller ett rättelsebeslut som avses i 277 § 2 mom. fastighetsbildningslagen, samt

3) när en sak med stöd av 259 § 3 mom. avgörs på grundval av det skriftliga rättegångsmaterialet utan att huvudförhandling hålls.

Jordrättsingenjören deltar vid behov i beredningen av de mål eller ärenden som avses i 2 mom.

255 §

Ett beslut genom vilket en ändringsansökan avvisas skall delges lantmäteribyran, fastighetsingenjören eller vägnämnden och i besvärsärenden, om förrättningen inte har slutförts, även förrättningsingenjören, som vid förrättningssammanträdet skall föredra det för de övriga sakägarna, vilka då skall anses ha fått del av avgörandet.

256 §

Om ändringsansökan inte med stöd av 255 § avvisats, skall jorddomstolen uppmana en sådan sakägare i förrättningen vars rätt ändringsansökan gäller att inge bemötande med anledning av ändringsansökan, om det inte skall anses uppenbart onödigt för avgörandet av ärendet eller för huvudförhandlingen, samt samtidigt vid behov bestämma vilka frågor sakägaren särskilt skall yttra sig om.

I samband med uppmaningen skall ändringsansökan och därtill fogade handlingar delges.

Om de sakägare som avses i 1 mom. äger fastigheten gemensamt eller är delägare i ett samfällt område, skall på uppmaningen för deras vidkommande tillämpas vad som bestäms i 260 § 2 mom.

I bemötandet skall sakägaren

1) uppge i vilken sak bemötandet avges,
2) anmäla om han eller hon medger eller bestrider ändringsyrkandet,

3) lägga fram sin uppfattning om grunderna för ändringssökandens yrkanden samt de omständigheter vilka han eller hon önskar stöda sig på,

4) uppge de bevis han eller hon ämnar lägga fram samt vad han ämnar styrka med dem,

5) framställa ett yrkande om ersättning för rättegångskostnaderna, om han eller hon anser det vara befogat, samt

6) uppge en eventuell begäran om eller ett eventuellt samtycke till att saken avgörs utan att huvudförhandling hålls jämte motivering.

Sakägaren skall uppmanas att avge bemötandet skriftligen till jorddomstolen inom den tid som domstolen har utsatt eller muntligen vid sammanträdet, vid äventyr att saken kan upptas till prövning även om bemötande inte avges. Beträffande skriftligt bemötande gäller dessutom i tillämpliga delar vad som i 235 §, 236 § 2 mom. samt 237 och 254 § bestäms om sökande av ändring och besvärsskrift.

Bemötandet och de därtill fogade handlingarna skall delges ändringssökanden och de andra sakägare som bemötandet gäller.

259 §

Huvudförhandling behöver inte hållas och saken kan avgöras på grundval av det skriftliga rättegångsmaterialet, om saken är av sådan art att avgörandet inte kräver muntlig förhandling och de sakägare vilkas rätt ändringsansökan gäller samtycker till att saken avgörs utan att huvudförhandling hålls.

260 §

Till jorddomstolens huvudförhandling skall kallas ändringssökanden samt sådana sakägare som framställt yrkanden eller varit närvarande vid förrättningen och vilkas rätt ändringsansökan gäller, med iakttagande i tillämpliga delar av 11 kap. rättegångsbalken. Andra sådana sakägare i förrättningen vilkas rätt berörs av ändringsansökan eller som har begärt att bli underrättade skall underrättas om huvudförhandlingen per brev. Om det på

grund av att de tillgängliga adressuppgifterna är bristfälliga medför betydande svårigheter att per brev underrätta sådana andra sakägare som inte har begärt att bli underrättade om huvudförhandlingen eller om detta med hänsyn till sakägarnas antal eller den sak som behandlas inte är behövt, skall huvudförhandlingen dock tillkännages minst 14 dagar före sammanträdet genom kungörelse i en tidning som har spridning på förrättningsorten.

Om ändringsansökan gäller en fastighet eller ett outbrutet område som tillhör flera gemensamt och det inte är fråga om skifte av fastigheten, räcker det att en av ägarna underrättas om sammanträdet. En samägare som har begärt det skall dock alltid underrättas om sammanträdet. Om ändringsansökan gäller ett samfällt område och det inte är fråga om skifte av området eller om skifteskomplettering, underrättas delägarlaget om sammanträdet med iakttagande av 26 § lagen om samfälligheter.

Jorddomstolens sammanträde anses ha blivit tillkännagivet på behörigt sätt, om det ovan nämnda brevet minst 14 dagar före sammanträdet har postats eller på något annat sätt tillställts sakägaren.

Jorddomstolen kan sända begäran om bemötande och andra uppmaningar och kallelser som avses i detta kapitel per post under den adress som sakägaren senast har meddelat vid förrättningen eller till domstolen.

260 a §

Ändringssökanden kallas till huvudförhandlingen vid äventyr att ändringsansökan vid hans eller hennes utevaro lämnas därhän.

Ändringssökandens motpart kallas till huvudförhandlingen vid vite, om behandlingen av saken förutsätter att motparten är närvarande.

Ändringssökandens motpart, vars hörande inte anses nödvändigt, kallas till huvudförhandlingen vid äventyr att saken kan avgöras trots hans eller hennes utevaro.

En sakägare eller dennes lagliga företrädare kan vid vite åläggas att infinna sig personligen till huvudförhandlingen, om det för utredningen av saken anses nödvändigt att han eller hon hörs.

261 §

Om en sakägare eller dennes lagliga företrädare har uteblivit från en huvudförhandling, som han eller hon vid vite har uppmanats att infinna sig till, iakttas i tillämpliga delar 26 kap. 20 § 2 mom. och 21 § rättegångsbalken.

262 §

Vid huvudförhandling skall i följande ordning

- 1) ordföranden eller jordrättsingenjören i korthet redogöra för vad saken gäller,
- 2) ändringssökanden uppge till vilka delar ändring söks i de avgöranden som träffats vid förrättningen och vilka ändringar som yrkas däri,

Vid behov får dock avvikelser göras från ordningsföljden enligt 3 mom.

268 §

I en dom får beaktas endast det rättegångsmaterial som har lagts fram eller refererats vid huvudförhandlingen eller syneförrättningen. Om saken avgörs utan huvudförhandling, avgörs den på grundval av det skriftliga rättegångsmaterialet. När arkivundersökning har utförts i saken eller jorddomstolen med stöd av 264 § 1 mom. på eget initiativ annars har skaffat utredning, betraktas det som sådant skriftligt rättegångsmaterial som avses i detta moment. Utredningen skall refereras för sakägarna vid huvudförhandlingen för att kunna beaktas då saken avgörs, eller om saken avgörs utan huvudförhandling, skall sakägarna beredas tillfälle att avge utlåtande om den.

Om saken avgörs på grundval av det skriftliga rättegångsmaterialet och ändringssökandens motpart inte har fört talan i jorddomstolen eller om saken avgörs vid huvudförhandlingen trots motpartens utevaro, skall det rättegångsmaterial motparten tidiga-

re lagt fram i saken dock beaktas när saken avgörs.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2001.

Procedurbestämmelserna i denna lag tillämpas på de mål och ärenden där det avgörande som sökandet av ändring gäller har kungjorts vid förrättning efter att denna lag trätt i kraft. Saken behandlas dock alltid i tingsrätten i den sammansättning som avses i denna lag, om inte huvudförhandlingen har inletts när lagen träder i kraft.

Om huvudförhandlingen i ett mål eller ärende har inletts i en jorddomstol före lagens ikraftträdande, fortsätter mandatperioden för de nämndemän vid jorddomstolen som deltagit i behandlingen tills målet eller ärendet har avgjorts.

Mål och ärenden som är anhängiga i jorddomstolen när denna lag träder i kraft behandlas i den tingsrätt för jordrättsmål och jordrättsärenden inom vars domkrets den jorddomstol som är behörig i jordrättsmål och jordrättsärenden eller dess division har sitt kansli. Undantag utgör Södra Finlands jorddomstols första division, vars jordrättsmål och jordrättsärenden överförs på Vanda tingsrätt.

Republikens president utnämner de jordrättsdomare och jordrättsingenjörer som innehar en tjänst vid en jorddomstol när denna lag träder i kraft till tjänster som tingsdomare (jordrättsansvarig domare) och jordrättsingenjörer vid ifrågavarande tingsrätter utan att tjänsterna ledigförklaras. En sådan tingsdomare vid en tingsrätt, som har varit utnämnd till en tjänst som jordrättsdomare, har rätt att i sin tjänst som tingsdomare använda också sin tidigare tjänstebeteckning som titel.

Jorddomstolarnas övriga personal överförs när denna lag träder i kraft till motsvarande tjänster som inrättas vid ifrågavarande tingsrätter. Justitieministeriet beslutar om överföringen av tjänster och personalens placering vid tingsrätterna i fråga.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1181

L a g

om ändring av 2 kap. 1 § rättegångsbalken

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 2 kap. 1 § rättegångsbalken, sådant detta lagrum lyder i lag 1052/1991, ett nytt
3 mom. som följer:

2 kap.

när den är jorrdomstol bestäms i fastighets-
bildningslagen (554/1995).

Om domförhet

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2001.

1 §

Om tingsrättens domföra sammansättning

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1182

L a g

om ändring av tingsrättslagen

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tingsrättslagen av den 28 juni 1993 (581/1993) 20 § 1 mom. samt 21 § 1 mom.,
 av dessa lagrum 20 § 1 mom. sådant det lyder i lag 960/2000, samt
fogas till lagen en ny 3 § i stället för den 3 § som upphävts genom lag 210/2000, till 8
 § ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 13 a § och en ny mellanrubrik före 13 a § som följer:

3 §

Vid den tingsrätt som enligt 241 a § fastighetsbildningslagen (554/1995) behandlar jordrättsmål och jordrättsärenden finns en tjänst som tingsrättsdomare för jordrättsmål och jordrättsärenden (*jordrättsansvarig domare*). I tjänsten ingår skyldighet att förutom i behandlingen av jordrättsmål och jordrättsärenden också delta i behandlingen av andra ärenden och mål vid tingsrätten.

Tingsrättens lagman förordnar dessutom för fem år i sänder minst en av de övriga tingsrättsdomarna att behandla jordrättsmål och jordrättsärenden.

Förutom det som bestäms i 11 § lagen om utnämning av domare (205/2000) skall den jordrättsansvariga domaren vara förtrogen med fastighetslagstiftningen och behandlingen av fastighetsärenden.

8 §

Till medlemmar av jorddomstolen kallar jorddomstolens ordförande nämndemän från en eller flera tingsrätter inom vars domkrets

det område, gräns eller en del av det område som den aktuella förrättningen gäller är beläget. Av särskilda skäl kan till medlemmar av jorddomstolen också kallas nämndemän vid någon annan tingsrätt som hör till tingsrättens domkrets i jordrättsmål och jordrättsärenden.

Tingsrättens jordrättsingenjörer

13 a §

Vid tingsrätten kan det för mål och ärenden som skall behandlas av jorddomstolen finnas tjänster som jordrättsingenjör. Jordrättsingenjören är behörig att behandla jordrättsmål och jordrättsärenden även vid andra tingsrätter som behandlar jordrättsmål och jordrättsärenden. Angående jordrättsingenjörernas samsamarbetsområden i enlighet med deras arbetssituation bestäms genom justitieministeriets beslut.

För tjänsten som jordrättsingenjör krävs för uppgiften lämplig diplomingenjörsexamen inom lantmäteribranschen vid en teknisk högskola och god erfarenhet av verkställande

av fastighetsförrättningar och god förtroenhet med värdering av fastigheter.

Jordrättsingenjören utnämns i den ordning som bestäms i fråga om tingsdomare. Innan utnämningsframställning görs skall domarförslagsnämnden inhämta yttrande av lantmäteriverkets centralförvaltning om sökandena till en jordrättsingenjörstjänst. Jordrättsingenjörerna har den rätt att kvarstå i tjänsten som i grundlagen bestäms för domare.

20 §

Lagman, tingsdomare och jordrättsingenjör åtalas för tjänstebrott vid hovrätten.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

21 §

Genom förordning utfärdas närmare bestämmelser om

- 1) andra tjänster vid tingsrätten än de som anges i 1, 3, 3 a, 4 och 13 a § och om behörighetsvillkoren för dem samt om förfarandet vid tillsättning av dem,
- 2) tingsrättens lagfarna medlemmars och andra tjänstemäns uppgifter,
- 3) nämndemännen vid tingsrätten, samt om
- 4) övrig verkställighet av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2001.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1183

L a g**om ändring av lagen om utnämning av domare**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 februari 2000 om utnämning av domare (205/2000) 1 § 2 mom., 7 § 2 mom. samt 18 § 1 och 2 mom. som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Domartjänster som avses i denna lag är

1) tjänsterna som president och ledamot vid högsta domstolen,

2) tjänsterna som president och ledamot vid högsta förvaltningsdomstolen,

3) tjänsterna som president, hovrättslagman och hovrättsråd vid hovrätterna,

4) tjänsterna som lagman och tingsdomare vid tingsrätterna,

5) tjänsterna som överdomare och förvaltningsrättsdomare vid förvaltningsdomstolarna,

6) tjänsterna som försäkringsöverdomare, äldre försäkringsdomare och yngre försäkringsdomare vid försäkringsdomstolen,

7) tjänsterna som president och arbetsdomstolsråd vid arbetsdomstolen,

8) tjänsten som överdomare vid marknadsdomstolen, samt

9) tjänsterna som jordrättsingenjör vid de tingsrätter som är jorddomstolar.

7 §

Tillsättning av domarförslagsnämnden och dess sammansättning

Ordförande i domarförslagsnämnden är en av högsta domstolen vald ledamot och vice ordförande en av högsta förvaltningsdomstolen vald ledamot. Övriga ledamöter är en hovrättspresident, en överdomare vid en förvaltningsdomstol, en lagman vid en tingsrätt, en lagman vid en hovrätt eller ett hovrättsråd, en tingsdomare, en förvaltningsrättsdomare, en förvaltningsrättsdomare eller en domare vid någon av de specialdomstolar som nämns i 1 § 2 mom. 6—8 punkten, en advokat, en allmän åklagare och en ledamot som företräder den juridiska forskningen och undervisningen. Varje ledamot har en personlig ersättare.

18 §

Utnämning av övriga domare för viss tid

Högsta domstolen utnämner för ett år eller

längre tid på framställning av en hovrätt domare till hovrätten, på framställning av lagmannen vid en tingsrätt domare till tingsrätten och jordrättsingenjör till tingsrätten, om den är en jorddomstol, samt på framställning av försäkringsdomstolen domare till försäkringsdomstolen.

För en kortare tid än ett år utnämner

Helsingfors den 21 december 2000

1) hovrättspresidenterna domare till hovrätterna för en tid av längst två månader samt hovrätterna för en längre tid än två månader,
2) lagmännen vid tingsrätterna domare och jordrättsingenjörer till tingsrätterna.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 mars 2001.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister Johannes Koskinen

Nr 1184

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 14 § lagen om överlåtelseskatt

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 21 januari 2000 om ändring av 14 § lagen om överlåtelseskatt (52/2000) som följer:

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Denna lag tillämpas på överlåtelse enligt 14 § 1 mom. 1 punkten som skett efter ikraftträdandet samt på överlåtelse med stöd av vilka lån enligt 2 punkten har beviljats eller lån enligt 3 punkten har överförts efter att denna lag har trätt i kraft.

Denna lag tillämpas på överlåtelse med stöd av vilka i 14 § 1 mom. 2 punkten avsett lån enligt lagen om finansiering av landsbygdsnärings eller lagen om finansiering av renhushållning och naturnärings har beviljats eller överförts efter den 3 april 2000 men innan denna lag har trätt i kraft.

På överlåtelse som behandlas enligt 69 § lagen om finansiering av landsbygdsnärings eller 71 § 1 mom. lagen om finansiering av renhushållning och naturnärings och på överlåtelse med stöd av vilka lån enligt nämnda lagrum beviljas eller överförs tillämpas de bestämmelser som gäller vid denna lags ikraftträdande.

Överlåtelseskatt som före denna lags ikraftträdande har betalats till för högt belopp återbetalas på ansökan, som riktas till skatteverket.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 1185

L a g

om ändring av lagen om regionalt stödjande av transporter

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1981 om regionalt stödjande av transporter (954/1981) 1 §, 7 § 2 mom., 12 § 1 mom., 12 a §, 15 § 2 mom. och 20 § 2 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 1 §, 7 § 2 mom., 12 § 1 mom. och 15 § 2 mom. i lag 613/1996, 12 a § i lag 379/1998 och 20 § 2 mom. i lag 1317/1999, som följer:

1 §

För varustransporter i Finland, vilka börjar inom områden som närmare fastställs genom förordning av statsrådet, kan av statens medel betalas transportstöd enligt denna lag.

7 §

Transportstöd kan betalas, om transportavgiften har varit minst 20 euro per sändning och om transportstödet uppgår till minst 336 euro under ansökningsperioden. Behörigt ministerium har rätt att höja beloppen så att förhöjningen motsvarar stegringen i fraktnivån för godstrafiken.

12 §

Beloppet av transportstödet i fråga om de hamnverksamheter som avses i 2 § 1 mom. är

1) från hamnar eller skeppningsställen vid Bottniska viken i och norr om Kalajoki kommun samt för hamnverksamheter i hamnen i Joensuu och hamnar eller skeppningsställen i Saimen vattendragsområde norr om denna 2.05 €/ton

2) från hamnar eller skeppningsställen vid Bottniska viken i Sastmola kommun och mellan denna och Kalajoki kommun samt för hamnverksamheter i andra hamnar eller skeppningsställen inom Saimens vattendragsområde än dem som nämns i 1 punkten 1.04 €/ton

12 a §

Med små och medelstora företag avses företag som, enligt definitionen i kommissionens rekommendation 96/280/EG om definitionen på små och medelstora företag, sådan den lyder den 3 april 1996, har färre än 250 anställda och antingen en årlig omsättning som inte överstiger 40 miljoner euro eller motsvarande belopp i mark eller en årlig balansslutning som inte överstiger 27 miljoner euro eller motsvarande belopp i mark och som uppfyller de kriterier som beskriver företagets oberoende samt övriga kriterier på ett litet och medelstort företag i rekommendationen.

15 §

Ett skriftligt förhandsbesked är i fråga om definitionerna av de produkter som berättigar till transportstöd bindande för staten under två

år från det beslutet gavs, om grunderna för betalningen av transportstödet inte har ändrats under nämnda tid. Beslutet gäller dock högst till utgången av 2001.

20 §

Denna lag tillämpas på transporter under 1982—2001.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lagen tillämpas på transportstöd som betalas ut sedan lagen har trätt i kraft och som grundar sig på transporter som inleds den 1 januari 2001 eller därefter.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1186

Republikens presidents förordning**om ändring av 1 och 6 § förordningen om statsunderstöd för främjande av hästuppfödning och stödjande av hästsport**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av jord- och skogsbruksministern,

ändras i förordningen den 20 mars 1992 om statsunderstöd för främjande av hästuppfödning och stödjande av hästsport (244/1992) 6 § samt *fogas* till 1 § ett nytt 2 mom. som följer:

1 §

Medel som beviljas och statsunderstödsgare

Statsunderstöd kan av statens medel beviljas även ett aktiebolag som helt ägs av centralorganisationen för travsport och hästförädling i Finland.

6 §

Statsunderstöd

En medlemsorganisation kan beviljas statsunderstöd för följande syften:

- 1) rådgivning och information,
- 2) verksamhet i anslutning till förande av stambok,
- 3) uppförande och grundlig förbättring av hästklinikbyggnader och ordnande av jourverksamhet,
- 4) ledande av en travbanas verksamhet samt främjande av travsporten,

5) ordnande, utveckling och övervakning av hästtävlingar samt vadhållning vid sådana tävlingar,

6) anskaffning av markområden som behövs för hästsport, anläggande och grundlig förbättring av banor och andra områden samt för uppförande och grundlig förbättring av byggnader och för anskaffning av materiel, maskiner och anordningar samt för underhåll och hyreskostnader, samt

7) utförande av uppgifter som statliga myndigheter ger.

Ett samfund som är medlem i en centralorganisation för hästavels- och travsportorganisationer och som har inrättats för främjande av hästsporten kan ges statsunderstöd för sådana ändamål som avses i 1 mom. 3—7 punkten och ett för totospelsverksamhet grundat aktiebolag som helt ägs av centralorganisationen för travsport och hästförädling i Finland kan ges statsunderstöd för sådana ändamål som avses i 1 mom. 4—6 punkten.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 1187

Statsrådets förordning**om ersättningar till kommunerna inom landskapet Åland för handhavande av utdelnings- och övervakningsuppgifter beträffande lantbruksstödet**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs med stöd av 11 § lagen den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992):

1 §			
Till kommunerna inom landskapet Åland betalas i ersättning för utgifter år 1999 för de fortgående återkommande uppgifter som avses i lagen den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992) enligt följande:		Jomala kommun	12 280 mark
Brändö kommun.....	1 00 mark	Kumlinge kommun.....	2 630 mark
Eckerö kommun	2 440 mark	Kökars kommun	1 740 mark
Finströms kommun.....	10 720 mark	Lemlands kommun	3 280 mark
Föglö kommun.....	3 750 mark	Lumparlands kommun	1 830 mark
Geta kommun.....	3 830 mark	Mariehamns stad.....	90 mark
Hammarlands kommun.....	7 980 mark	Saltviks kommun.....	8 060 mark
		Sottunga kommun	1 190 mark
		Sunds kommun	5 100 mark
		Vårdö kommun	2 430 mark
		2 §	
		Denna förordning träder i kraft den 29 december 2000.	

Helsingfors den 21 december 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Lagstiftningsråd Esko Laurila

Nr 1188

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 30 § 3 mom. och 126 §, dessa lagrum sådana de lyder, 30 § 3 mom. i förordning 849/1995 och 126 § i förordning 290/1998, samt *fogas* till 28 § ett nytt 3 mom. och till förordningen nya 109 a, 135 a och 148 a § som följer:

28 §

Avfrostningsanordning för bakruta

3. Vad som bestäms i 1 och 2 mom. gäller inte fordon i kategori L.

30 §

System för godkännande och bestyrkande

3. Med komponent som motsvarar ett EG-direktiv eller E-reglemente avses en sådan komponent på fordon som uppfyller kraven i de EG-direktiv eller E-reglementen som nämns i 1 eller 2 mom. En komponent som används i ett fordon i kategori M₁ eller L skall vara EG-, e- eller E-godkänd. En dylik komponent som används i ett annat fordon behöver inte vara EG-, e- eller E-godkänd.

126 §

Hastighetsmätare

1. Motorcyklar och fordon i kategori L₅ skall ha en hastighetsmätare som är inom förarens omedelbara synfält och som tydligt kan avläsas både dag och natt.

2. En hastighetsmätare får inte visa en hastighet som är mindre än den verkliga. Den indikerade hastigheten får vara högst 10 procent jämfört ytterligare 8 km/h högre än den verkliga hastigheten.

3. Hastighetsmätare för motorcyklar och fordon i kategori L₅ skall vara e-godkända enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/7/EG om hastighetsmätare för två- och trehjuliga motorfordon och om ändring av rådets direktiv 92/61/EEG om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon eller E-godkända enligt det E-reglemente som nämns i 93 § 2 mom.

109 a §

Massa och dimensioner för motorcyklar och fordon i kategori L₅

Motorcyklar och fordon i kategori L₅ skall vara EG-godkända enligt rådets direktiv 93/93/EG om massa och dimensioner för två- och trehjuliga motorfordon.

135 a §

Massa och dimensioner för mopeder och lätta fyrhjulingar

Mopeder och lätta fyrhjulingar skall i fråga om massa och dimensioner vara EG-godkända enligt det direktiv som nämns i 109 a §.

Nr 1188

148 a §

Hastighetsmätare

1. Mopeder och lätta fyrhjulingar skall ha en hastighetsmätare som är inom förarens omedelbara synfält och som tydligt kan avläsas både dag och natt.

2. En hastighetsmätare får inte visa en hastighet som är mindre än den verkliga. Den indikerade hastigheten får vara högst 10 procent jämte ytterligare 4 km/h högre än den verkliga hastigheten.

3. Hastighetsmätare för mopeder och lätta fyrhjulingar skall vara e-godkända enligt det direktiv som nämns i 126 § 3 mom. eller E-godkända enligt det E-reglemente som nämns i 93 § 2 mom.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Denna förordning gäller fordon eller

trafikförnödenheter som tas i bruk efter att förordningen trätt i kraft. Fordon som godkänts för trafik innan denna förordning träder i kraft får fortfarande användas i trafik, om de uppfyller de bestämmelser som gäller då denna förordning träder i kraft.

3. Förordningens 30 § 3 mom. gäller fordon i kategori L, som är av en EG-typgodkänd fordonstyp eller som tas i bruk tidigast den 17 juni 2003. Kravet tillämpas när förordningen trätt i kraft då en sådan konstruktionsdel hos ett fordon i kategori L som skall vara e- eller E-godkänd ersätts.

4. Motorcyklar eller fordon i kategori L₅ får utan hinder av 126 § tas i bruk före den 1 juli 2001, om fordonet uppfyller de krav som gäller då denna förordning träder i kraft.

5. Mopeder och lätta fyrhjulingar får utan hinder av 148 a § tas i bruk före den 1 juli 2002, om de uppfyller de krav som gäller då denna förordning träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Minister *Kimmo Sasi*

Regeringsråd Jarmo Hirsto